

РЕШЕНИЕ

№ 18439

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ Гражданско дело № 20231110115942 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и следващите от Гражданския процесуален кодекс (ГПК)

Производството е образувано по искова молба на Застрахователно акционерно дружество „ОЗК – 3-е“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Света София №7, ет.5, представлявано заедно от Александър Личев и Румен Димитров – изпълнителни директори, чрез адв. Г. Х., срещу „ЗД БИС“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Джеймс Баучер № 87, представлявано от С. Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов, с която е предявен установителен иск по реда на [чл. 422 ГПК](#) във вр. с чл. 415 ГПК с правно основание [чл. 411 КЗ](#) за заплащане на сумата в размер на 2 916,42 лв., представляваща регресна претенция за платено от ищеца застрахователно обезщетение по щета № 0020-155-0070-2019 по застраховка "Каско" на МПС с включени ликвидационни разноски (15.00 лв.) за щети по лек автомобил „Пежо“ модел „208“, с рег. № СВ1943КК, причинени при ПТП на 12.12.2019г., настъпило около 09:45 часа в гр. Бургас, по ул. „Чаталджа“, непосредствено до № 32, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по [чл. 410 ГПК](#) – 18.01.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, и с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 840,49 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 19.03.2020г. до 17.01.2023г., за които суми е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по [чл. 410 ГПК](#) от 20.02.2023 г. по ч. гр. д. № 2681/2023 г. по описа на СРС, 53 състав.

В исковата молба се поддържа твърдението, че на 12.12.2019 г. в гр. Бургас, по ул. „Чаталджа“, водачът на МПС марка „Пежо“, модел „206“ с рег. № А5193МА – С. С. И., предприема маневра „десен завой“ от лява пътна лента и без да се съобрази с движещото се в дясна пътна лента МПС марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ1943КК, управлявано от Й. Ц. Д., настъпва удар между тях. В резултат на реализираното ПТП са причинени щети на МПС марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ1943КК.

За увредения автомобил е била сключена имуществена застраховка "Каско" при ищцовото застрахователно дружество – полица №0020155201900017, валидна от 30.03.2019 г. до 29.03.2020 г. и действаща към датата на настъпване на застрахователното събитие. Ищецът излага, че след извършена оценка на щетите по 3-ия автомобил е било определено застрахователно обезщетение в размер на 3 560,17 лв., която сума била заплатена на собственика на автомобила с бордери № 864927/ 21.01.2020 г. Твърди също, че за лек автомобил "Пежо ", модел „206“ с рег. № А 5193 МА, е сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при ответника, с валидно застрахователно покритие към датата на ПТП, поради което е придобил регресно вземане срещу последния за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение, с оглед приноса на 3-ия при него водач при настъпване на ПТП, и ликвидационни разноски в размер от 15 лв. Поддържа още, че е предявил пред ответника регресната си претенция за обща сума в размер на 2 916, 42 лв., с включени ликвидационни разноски, но ответното дружество не заплатило последната, поради което дължи и лихва за забава върху посочената сума. Претендира разноски.

В едномесечния срок по чл. 131 ГПК ответникът „ЗД БИС“ АД е депозирал отговор на искова молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП и вината на водача на лекия автомобил марка „Пежо“ модел „206“ , с рег. № А5193МА, като твърди, че вина има водача на лек автомобил „Пежо“, модел „208“, с рег. № СВ1943КК. Твърди, че липсва причинно-следствена връзка между процесното ПТП и настъпилите увреждания. Оспорва размера на вредите по лек автомобил „Пежо“, модел „208“ да са на претендираната стойност. Претендира разноски.

Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца.

Прави искане и за допускане на разпит на свидетел при режим на призоваване – С. С. И. - водач на участвалото в ПТП МПС "Пежо“, модел „206“ с рег. № А5193МА.

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно [чл. 12](#) и [чл. 235, ал. 2 ГПК](#), намира за установено от фактическа страна следното:

Ищецът е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК от 18.01.2023г. срещу ответника, по което е образувано ч. гр. дело № 2681/2023 г. на СРС, II ГО, 53 състав, по което на 20.02.2023 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК с предмет вземанията, посочени в исковата молба, възникнали на описаните основания. В срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК длъжникът в заповедното производство е подал възражение по образец. При наличие на възражение, породило своите правни последици, в срока по чл. 415, ал. 2 от ГПК заявителят е предявил установителен иск с предмет вземанията, за които в негова полза е издадена заповедта за изпълнение на парично задължение по посоченото дело.

Безспорно по делото е, че:

-към датата на ПТП лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с рег. № А5193МА е бил 3- при ответното дружество по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, както и че в качеството си на застраховател по застраховка „Каско“, валидно към датата на ПТП „Застрахователно акционерно дружество ОЗК-3-е“ АД е заплатило на собственика на лек автомобил марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ1943КК сумата от 3 560,17 лв., по щета № 0020-155-0070-2019.

На 12.12.2019 г. в гр. Бургас, ул. „Чаталджа“ е реализирано ПТП между лек автомобил „Пежо“, модел „206“ с рег. № А5193МА и лек автомобил "Пежо", модел „208“ с рег. №

СВ1943КК, за което бил съставен двустранен констативен протокол. Увреденият лек автомобил „Пежо“, модел „208“, с рег. № СВ1943КК, е имуществено з- със застрахователна полица "Каско ", сключена с ищеца Застрахователно акционерно дружество „ОЗК – 3-е“ с № 0020155201900017, валидна от 30.03.2019 г. до 29.03.2020г. Причинителят на ПТП към момента на извършване на вредоносното деяние е с валидно сключен договор за задължителна застрахователна полица "Гражданска отговорност", сключена с ответника ЗД БИС“ АД, валидна от 18.08.2019 г. до 17.08.2020 г.

За настъпилото ПТП е съставен Двустранен констативен протокол. В него е описан механизмът на ПТП, а протоколът е подписан от двамата участници, което го прави частен свидетелстващ документ относно механизма на ПТП.

По делото са представени и приети като доказателства: Двустранен констативен протокол за ПТП от 12.12.2019 г.; Застрахователна полица по застраховка „Каско“ на МПС № 0020155201900017/19.03.2019г., по описа на „ЗАД ОЗК – 3-е“ АД; Уведомление за щета на МПС от 12.12.2019г., по описа на „ЗАД ОЗК – 3-е“ АД; Писмени обяснения от Й. Ц. Д. от 12.12.2019г.; Свидетелство за регистрация част II и Знак за първоначален технически преглед на МПС марка „Пежо“, модел „208“, с рег. № СВ 1943 КК; Свидетелство за управление на МПС и Контролен талон на Й. Ц. Д.; Уведомление за наличие на банкова сметка на „Транспрес“ ООД; Опис-техническа експертиза по щета № 0020-155-0070-2019г. от 12.12.2019г., по описа на „ЗАД ОЗК-3-е“ АД, ведно със снимки на МПС марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ 1943 КК – 276р.; Опис-техническа експертиза по щета № 0020-155-0070-2019г. от 18.12.2019г. по описа на „ЗАД ОЗК-3-е“ АД, ведно със снимки на МПС марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ 1943 КК – 586р.; Доклад по щета № 0020-155-0070-2019, по описа на „ЗАД ОЗК-3-е“ АД; Платежно нареждане с бордеро № 864927/21.01.2020г., ведно с опис на извършените плащания; Справка от интернет страницата на Информационен център към Гаранционен фонд относно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП на МПС марка „Пежо“, модел „206“, с рег. № А 5193 МА; Регресна покана с вх. № ОК-102424/19.02.2020г. по описа на „ЗД БИС“ АД; Уведомително писмо с изх. № РГ-00348/11.03.2020г., по описа на „ЗД БИС“ АД – заверено копие; Справка за дължимата мораторна лихва.

По делото е допусната съдебно-автотехническа експертиза, която установява: механизма на ПТП; установява, че щетите по лек автомобил марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ1943КК се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП; определя стойността на щетите по пазарни цени към датата на ПТП в размер на 3 481,70 лв.; установява, че заплатеното от ищеца обезщетение за вредите отговаря на цените по официалния представител и към момента на ПТП е и по-високо от средните пазарни цени; среден размер на ликвидационни разноси – 15 лв; установява, че ПТП е настъпило в гр. Бургас, ул. „Чаталджа“ на 12.12.2019 г.; определя траекториите на движение на МПС-тата; видимостта на участниците в ПТП един към друг; установява се също, че причината за ПТП е поведението на водача на лек автомобил марка "Пежо“, модел „206“ с рег. № А5193МА - С. С. И., който предприема маневра за десен завои от лява пътна лента, вследствие на което траекториите на движение на двете МПС-та се пресичат и настъпва удар с попътно движещия се отдясно, лек автомобил марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ1943КК.

В писмените си обяснения – Й. Ц. Д., ЕГН *****, водач на лек автомобил марка "Пежо“, модел „208“, с рег. № СВ1943КК се установява, че същата твърди, че неправомерно ѝ е вменена вина и в съС.ия на уплаха от събитието позволила това да се случи; твърди, че водачът на

МПС марка „Пежо“, модел „206“, с рег. № А5193МА рязко подал мигач и ѝ пресекъл пътя, именно това довело до удара между двата автомобила. Съгласно писмените обяснения на лицето Й. Ц. Д., се установява, че протоколът за произшествието е съставен от представител на застрахователя на лицето С. С. И., а именно ответната страна в настоящото производство „ЗД БИС“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Джеймс Баучер № 87“, но доколкото не съдържа преки възприятия на длъжностно лице - негов съставител (като органите на МВР), не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно истинността на направените пред съставителя изявления на водача.

При липса на други надлежни доказателства, подкрепящи истинността на вписаните в протокола за ПТП обстоятелства относно виновното поведение на всеки от водачите, което остава изолирано от останалите доказателства по делото, както и предвид механизма на произшествието, описан като най-вероятен от вещото лице, не би могло съдът да приеме, че виновната страна в случая е на водача – Й. Ц. Д., както е посочено в двустранния протокол. В този смисъл съдът кредитира механизма описан от вещото лице в експертизата, което съответства и на останалите доказателства по делото, в което ясно се посочва че ПТП е предизвикано от поведението на С. С. И..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По иска по чл. 411 КЗ във вр. с чл. 45 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД:

С оглед твърденията на страните, съдът намира, че фактите, които обуславят възникване на главното вземане на ищеца, са: 1) наличие на валиден договор за имуществено з-е "К. "; 2) настъпване на застрахователно събитие – ПТП; 3) причинени щети на з-ия автомобил; 4) причинно-следствена връзка между ПТП и щетите; 5) изпълнение на задължението за заплащане на застрахователно обезщетение от ищеца в размер на 3 560,17 лв.; 6) ответникът е застраховател на делинквента по задължителната застраховка на автомобилистите "Гражданска отговорност", като договорът трябва да е валиден към момента на застрахователното събитие. Тези факти са безспорно установени в хода на делото.

Спорните въпроси в случая са относно основанието на предявения иск и наличието на причинно-следствена връзка между вината на водача на МПС „Пежо“, „206“, с рег. № А5193МА – С. С. И. и механизма на настъпилото ПТП, наличието на вина от страна на водача на лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“ с рег. № А5193МА", както и размерът на щетите, които ответникът оспорва.

Видно от двустранния констативен протокол, подписан и от двете страни, те са постигнали съгласие относно виновното поведение от страна на управляващия лек автомобил марка „Пежо", модел „208“ с рег. № СВ1943КК – Й. Ц. Д.. Вината на водача не се потвърждава от направената съдебно-автотехническа експертиза (САТЕ от инж. Й. Й. от 15.09.2023 г.), съгласно която причината за ПТП е поведението на водача на лекия автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с рег. № А5193МА, а именно С. С. И., който предприема маневра за завой надясно от лява лента, навлязъл е в дясна пътна лента внезапно и същият се е намирал в опасната зона на лек автомобил марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ1943КК и ударът на водача на лек автомобил марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ1943КК е бил непредотвратим.

В хода на делото и след направената съдебно-автотехническа експертиза, става ясно, че видимите щети по превозните средства, които са отразени и в протокола за ПТП са следните: за

лек автомобил „Пежо 208“ с рег. № СВ1943 – предна броня, преден ляв калник, ляв фар и други, които се намират в пряко-причинна следствена връзка с настъпилото на 12.12.2019г. произшествие в гр.Бургас. Към датата на застрахователното събитие – 12.12.2019г., процесният автомобил е бил в експлоатация 2 години, 8 месеца и 12 дни, считано от датата на първоначална регистрация - 30.03.2017г. Посоченият от вещото лице действителен размер на щетите, определен на база пазарни цени към датата на ПТП, е 3 481, 70 лв. Според съдебно-автотехническата експертиза заплатеното от ищеца обезщетение за вредите по лек автомобил „Пежо 208“ с рег. № СВ1943КК отговаря на цените на официалния представител и към момента на ПТП е и по-високо от средните пазарни цени.

Съгласно императивната правна норма, уредена в чл. 386, ал. 2 КЗ, застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Следователно обезщетението обхваща средствата, необходими за възстановяване на щетите, а тези средства съответстват на средните пазарни цени на вложените нови части, материали и труд за ремонт на автомобила, без прилагане на обезценка – чл. 400, ал. 2 КЗ. Тъй като застрахователят по договор за застраховка "Гражданска отговорност" обезпечава деликтната отговорност на виновния за настъпването на процесния вредоносен резултат, неговата обезпечително-гаранционна отговорност е функционално обусловена от отговорността на делинквента по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, поради което застрахователят по договор за застраховка "Гражданска отговорност" отговоря до размера и обема на имуществената отговорност на делинквента.

По делото не е спорно между страните, че увреденият автомобил е бил предмет на гаранционно поддържане за срок от 5 години, поради което е бил отремонтиран в оторизиран сервиз на марката, както и че към датата на ПТП е бил на около 2 години и 10 месеца след пускане в експлоатация, поради което настоящият съдебен състав счита, че същият е следвало да се отремонтира в конкретен официален/оторизиран сервиз, като се подменят с нови увредените му детайли, респ., че авточастите следва да бъдат само оригинални, на цената на магазините на процесния сервиз, а за труда /сервизния час/ следва да се заплати определената часова ставка в същия сервиз, независимо от това, че пазарните цени са по ниски.

Следва да се посочи, че делинквентът, респ. застрахователят на неговата отговорност, следва да заплати обезщетение, което да постави увредения в положение отпреди реализирания деликт /настъпилото застрахователно събитие/. Поради това и ако увреденият автомобил е бил в гаранционен срок, обезщетението следва да се определи по цени за ремонт, каквито е необходимо да се заплатят в оторизиран сервиз, щом това е условие за запазване на правата по гаранцията. В този случай се приема, че с оглед периода на експлоатация, считано от годината на производство на автомобила /3 или 5 или 7 години в зависимост от конкретно определения от продавача или производителя гаранционен срок/, този автомобил обективно има характеристиките на нов, както и всички негови съставни части са нови и оригинални. Следователно при тази хипотеза /каквато е и настоящата/, при настъпване на застрахователно събитие, увреденото лице ще бъде изцяло удовлетворено ако бъдат изцяло заменени повредените авточасти с нови оригинални такива. В този смисъл и константната практика - Решение № 3860 от 16.12.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 12482/2021 г.

Поради тази причина следва искът да бъде уважен в пълния предявен размер за сумата от 2 916, 42 лв – регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение.

С оглед основателността на главния иск следва да бъде уважена и заявената акцесорна

претенция за присъждане на обезщетение в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху пълния претендиран размер от главницата от деня, следващ този на който е изтекъл срока по чл. 412, ал. 3, т. 1 от КЗ, на основание чл. 84, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, за периода от 19.03.2020 г. до 17.01.2023 г., изчислена върху главницата с помощта на онлайн лихвен калкулатор, в размер на 840, 49 лева, който размер не е и спорен между страните.

Обемът на отговорността по чл. 411 КЗ включва платеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноси. Ищецът е направил искане за присъждане на ликвидационни разноси в размер на 15, 00 лв. С постъпилата по делото САТЕ се установява среден размер на ликвидационните разноси, които застрахователите правят при ликвидация на щети по застраховка „Каско“ на МПС в размер на 15, 00 лв.

От гореописаното следва, че в полза на ищеца е възникнало вземане на основание чл. 411 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД в размер на сумата от 2 916, 42лв., с включени 15 лева ликвидационни разноси, чийто размер съдът намира за обичаен и установен съгласно чл. 162 ГПК.

В хода на делото и след направената САТЕ, става ясно, че причината за настъпване на процесното ПТП е поведението на водача на лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“ с рег. № А5193МА, който предприема маневра за завой надясно от лява лента, вследствие на което настъпва удар с попътно движещия се отлясно, лек автомобил „Пежо“, „208“, с рег. № СВ1943КК. Според вещото лице водачът на лекия автомобил „Пежо“, модел „206“ с рег. № А5193МА, ако е навлязъл в дясна пътна лента внезапно, то същият се е намирал в опасната зона на лек автомобил „Пежо“ „208“ с рег. № СВ1943КК и ударът за водача на лек автомобил „Пежо“, „208“, с рег. № СВ1943КК е бил непредотвратим. От това следва, че вината за процесното ПТП е изцяло на водача на лекия автомобил „Пежо“, модел „206“, с рег. № А5193МА.

По отношение на разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и предвид изрично заявеното искане ответникът дължи на ищеца сторените в производството разноси в размер на 1 364 лева, от които 74.00 лева държавна такса, 300.00 лева-депозит за вещо лице и 840.00 лева - адвокатски хонорар с ДДС.

Съгласно мотивите към т. 12 от ТР № 4/2013 на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за делимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Видно от приложените към заповедното производство доказателства следва да се присъдят разноси – 785, 14 лева, от които 75.14 лева държавна такса и 710.00 лева адвокатски хонорар с ДДС.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО спрямо ЗД БИС“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес

на управление: гр. София, бул. Джеймс Баучер № 87, **ЧЕ ДЪЛЖИ** „ОЗК – 3-е“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Света София №7, ет.5, на основание чл. 411 КЗ сумата в размер на **2 901.42 лв.** - главница, представляваща изплатено застрахователно обезщетение за увреден лек автомобил марка „Пежо“, модел „208“ с рег. № СВ1943КК по щета №0020-155-0070-2019, сумата в размер на **15.00 лв.**, представляваща ликвидационни разноси по щета №0020-155-0070-2019 и сумата в размер на **840,49 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от **19.03.2020г.** до **17.01.2023г.** ведно със законната лихва, считано от датата **18.01.2023 г.** до окончателното изплащане на вземането , за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 2681/2023 г. на СРС, 53 състав.

ОСЪЖДА ЗД БИС“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Джеймс Баучер № 87, да заплати на „ОЗК – 3-е“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Света София №7, ет.5, сумата от **1 214 лева**- съдебно-деловодни разноси и сумата от **785.14 лева** - разноси по ч. гр. д. № 2681/2023 г.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____